

E N O R I E N T E R I N G

O M

P I N S E V E N N E N E S H E L S E A R B E I D

I

P A R A G U A Y

A V

Brit-Lajla og Rudolf Larsen

Bodø den 29. januar 1984

PINSEVENNES YTREMISJONS HELSEARBEID I PARAGUAY:

Paradoksalt nok er den sosiale innsats i misjonen et aspekt som ofte skaper debatt, og iblandt stiller en spørsmål ved dets berettigelse. Og reservasjonen er iblandt større enn ovenfor det samme helsearbeid hjemme. Grunnen er jo at misjonærens (utsendingens) basis. En er primært utsendt for å forkynne evangeliet - og det betyr som oftest bare verbalt. Dernest kommer misjonens begrensede ressurser - økonomisk som personellmessig.

At menighetens oppgave ikke bare er av rent åndelig art, viser svært mange skriftsteder, som f.eks. lignelsen om den barmhjertige Samaritanen; utvelgelsen av diakoner; i Jesu ord om grunnlaget for dommen: "jeg var hungrig, og I gav meg å ete, jeg var tørst, og I gav meg å drikke, jeg var fremmed, og I tok imot meg, jeg var naken, og I kledde meg, jeg var syk, og I så til meg, jeg var i fengsel, og I kom til meg." Likeså sier Paulus i Gal. 2:10 - at de kom de fattige i hu, og Jakob sier at "om en bror eller søster er naken og fatter føde for dagen, og noen av eder sier til: Gå bort i fred, varm eder og mett eder! men I ikke gir dem det som legemet trenger, hva nytter det?" Videre sier Jesus i Mt. 5:16: "La således eders lys skinne for menneskene forat de kan se eders gode gjerninger og prise eders Far i himmelen." Alså er det sosiale innsats en selvfølge for en kristen. Den sosiale innsats har sin egenverdi, og i tillegg er det en konkret måte å vise nestekjærlighet på - og Guds omsorg for hele mennesket.

Dermed skulle det være klart at den sosiale innsats ikke er et nødvendig onde - men endel av menighetens tjeneste og kall blandt mennesker som virkelig trenger hjelp.

Er det så nødvendig for oss å engasjere oss slik i Paraguay? Følgende forhold skulle rent statistisk vise at det så absolutt er behov: På landsbasis er det ca 1500 leger og 2000 innbyggere pr. lege. (I Norge ca 600). Det fins ca 2500 sykepleiere og ca 1200 innbyggere pr. sykepleier (i Norge ca 160). Spredningen av dette fagpersonellet viser at landsbygda kommer enda dårligere ut idet ca 70% av legene og 68% av sykepleierne befinner seg i Asuncion med bare 17% av befolkningen. Det brukes av det off. budsjett ca 30 mill. til helsestell (i Norge ca 15 milliarder). I Paraguay blir det kr. 10,00 pr. innbygger - i Norge ca kr. 3750,00 pr. innbygger. Og som om situasjonen ikke er ille nok, så er økonomien for nedadgående, og vi fra de rike land kan på ingen måte undra oss, selv om vi vet at mye av årsaken til dette vanstell skyldes forhold i selve landet - så som korrupsjon og manglende sosial innsikt. Samtidig vet vi at dette er et globalt fenomen p.g.a. skjev fordeling av godene.

Et tredje argument for at også misjonen bør engasjere seg i det sosiale arbeidet, er at myndighetene ikke verdsetter spesielt vårt evangeliske arbeid. Derimot så har vår sosiale innsats en verdi sett med deres øyne, og spesielt i arbeidet blandt indianerne er det absolutt avgjørende for at vi kan få arbeide blandt dem at vi også satser på dette. Det legitimerer vårt nærvær på en helt annen måte en om vi bare satset på forkynnelse. Og de trenger så absolutt vår hjelp.

